

Hayatımız ve Hizmetimiz İbadeti Kitapçığı İçin Kaynaklar

3-9 AĞUSTOS

TANRI’NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | ÇIKIŞ 13-14

Ruhi Hazineleleri Keşfedin

it-1-E 1117

Yol, Anayol

Eski zamanlarda Filistin bölgesindeki şehirleri ve krallıkları birbirine bağlayan anayollar ve yollar vardı. Bunlardan bazıları önemli ticaret yollarıydı (Sy 20:17-19; 21:21, 22; 22:5, 21-23; Yş 2:22; Hk 21:19; 1Sa 6:9, 12; 13:17, 18). Başlıca yol olduğu düşünülen güzergâh, Mısır’dan geçerek Filistî şehirleri olan Gazze ve Aşkelon’a gider, oradan Megiddo yönünde kuzeydoğuya doğru hafifçe kıvrılırdı. Devamen Celile Gölü’nün kuzeyindeki Hatsor’a ve ardından Şam’a uzanırdı. Filistiye’den geçen bu güzergâh Mısır’dan Vaat Edilmiş Topraklara giden en kısa yoldu. Fakat İsrailoğulları o yoldan giderlerse Filistîler onlara saldırabilir ve cesaretlerini kırabilirdi. Bu nedenle Yehova düşünceli davrandı ve onları başka bir yoldan götürdü (Çk 13:17).

it-1-E 782 p. 2-3

Çıkış

İsrailoğulları Kızıldeniz’in hangi noktasından karşıya geçti?

İsrailoğulları ‘çöl kenarındaki Etam’a’ geldiklerinde Yehova Musa’ya ‘dönmelerini’ ve deniz kıyısındaki “Pi-hahiroth önünde” konaklamalarını söyledi. Bu rota değişikliği Firavunun, İsrailoğullarının ‘diyarda yollarını kaybettiğini’ düşünmesine yol açacaktı (Çk 13:20; 14:1-3). Bazı bilginler “dönmek” olarak çevrilen İbrani fiilin özel bir vurgusu olduğunu söylüyor. Bu fiilin, sapma ya da yoldan ayrılma anlamından ziyade geri dönme veya rotada belirgin bir değişiklik yapma anlamı taşıdığını düşünüyorlar. Bu bilginlere göre, halk Süveyş Körfezi’nin

kuzey ucundaki bir noktaya geldiğinde rotalarını değiştirmiş ve körfezin batısındaki Cebel Atagah adlı dağlık bölgenin doğusundan yürümüşlerdi. Böylesine kalabalık bir halk eğer bu yolu takip etmeseydi, Mısırlılar kuzeyden geldiği takdirde hızla kaçacak bir yol bulamayacaktı. Ve denizle ordu arasında sıkışacaktı.

Birinci yüzyıldaki Yahudi inancı da bu görüşle uyumluydu. Fakat her şeyden önemlisi bu görüş, günümüzde yaygın çapta kabul görmese de Kutsal Kitapla uyumludur (Çk 14:9-16). Halkın karşıya geçtiği yer, Kızıldeniz’in batı kolu olan Süveyş Körfezi’nin kuzey ucundan belli bir uzaklıkta olmalıydı. Yoksa Firavunun ordusu körfezin yukarıdan kolayca dolaşarak onları karşı tarafta kısıvrak yakalayabilirdi (Çk 14:22, 23).

10-16 AĞUSTOS

TANRI’NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | ÇIKIŞ 15-16

“Yehova’yı İlahilerle Yüceltin”

it-2-E 454 p. 1

Müzik

Anlaşılan eski İsrail’de grup halinde ilahi söylenirken, ya iki koro karşılıklı olarak bağlantılı dizeleri söyler ya da şarkıyı solo söyleyen biri olur ve koro ona karşılık verirdi. Kutsal Yazılardaki “şu dizelerle karşılık veriyordu” ve “karşılıklı şöyle söylüyorlardı” sözleri belli ki buna atfediyor (Çk 15:21; 1Sa 18:6, 7). 136. Mezmur gibi bazı mezmurların yazılma şekli ilahilerin bu tarzda söylendiğini gösteriyor. Nehemya’nın zamanında şükran ilahileri söyleyen iki büyük koro vardı. Bu korolarla ve Yeruşalim’in surlarının adanması sırasındaki performanslarıyla ilgili anlatım da onların ilahileri bu tarzda söylediği fikrini veriyor (Ne 12:31, 38, 40-42).

Miryam Kutsal Kitapta peygamber olarak bahsedilen ilk kadındır. Tanrı Miryam'ı kullanarak, belki de ilham ettiği ilahiler yoluyla, bazı mesajlar bildirmiş olabilir (Çk 15:20, 21). Miryam ve Harun'un "[Yehova] bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?" demesinin nedeni buydu (Sy 12:2). Yehova bizzat Kendisi de Mika peygamber aracılığıyla, İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarmak için "Musa'yı, Harun'u ve Miryam'ı" gönderdiğini söyledi (Mi 6:4). Miryam, Tanrı'nın mesajlarını iletme ayrıcalığına sahip olduysa da Yehova onu Musa'ya nazaran daha az kullandı. Miryam haddini aştığında Tanrı'dan ağır bir ceza aldı (Sy 12:1-15).

17-23 AĞUSTOS

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | ÇIKIŞ 17-18

Ruhi Hazineleleri Keşfedin

it-1-E 406

Kutsal Metinler Dizisi

Kutsal Yazıların içindeki kanıtlar ışığında Musa'nın yazdıkları Tanrı ilhamıdır, Kutsal Metinler dizisine aittir ve pak tapınma için sağlam bir rehberliktir. İsrailoğullarının önderi ve komutanı olmak Musa'nın isteği değildi, hatta başta Yehova'nın bu teklifini kabul etmeye çekindi (Çk 3:10, 11; 4:10-14). Musa'yı yüreklendiren ve ona mucizevi güçler bahşeden Tanrı'ydı. Öyle ki Firavunun büyücü rahipleri bile Musa'nın gücünün Tanrı'dan geldiğini kabul etmek zorunda kaldı (Çk 4:1-9; 8:16-19). Musa Tanrı'nın sözlerini önce bildirdi, ardından da Kutsal Metinler dizisinin bir kısmı olarak kaleme aldı. Fakat bir hatip ve yazar olmak Musa'nın kendi arzusu değildi. Bunun ardındaki neden Tanrı'nın emrine itaat etmesi ve kutsal ruhun ona yetenekler vermesiydi (Çk 17:14).

24-30 AĞUSTOS

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | ÇIKIŞ 19-20

Ruhi Hazineleleri Keşfedin

it-2-E 687 p. 1-2

Kâhin

Hıristiyanlıkta. Yehova İsrailoğullarına bir söz verdi ve eğer ahdine bağlı kalırlarsa Kendisi için 'bir kâhinler krallığı ve kutsal bir millet olacaklarını' söyledi (Çk 19:6). Harun'un soyuna verilen kâhinlik, gelecekteki daha üstün bir kâhinliğin gölgesi gibiydi ve yalnızca daha üstün olan kâhinlik gelene kadar yürürlükte kalacaktı (İb 8:4, 5). Harun'un soyuna verilen kâhinlik, Kanun ahdinin bitişine ve yeni ahdin yürürlüğe girmesine kadar devam edecekti (İb 7:11-14; 8:6, 7, 13). Yehova'nın vaat ettiği Krallık düzenlemesinde O'nun kâhinleri olarak hizmet etme daveti başta sadece İsraililere yapıldı, fakat zamanla diğer milletlerden insanlar da bu daveti aldı (Elç 10:34, 35; 15:14; Ro 10:21).

Sadece az sayıda Yahudi Mesih'i kabul ettiği için İsraililer ulus olarak *asıl* kâhinler krallığının ve kutsal milletin fertlerini meydana getirmekte başarısız oldu (Ro 11:7, 20). Yehova sadakatsizlikleri nedeniyle İsrailoğullarını Hoşea peygamber aracılığıyla yüzyıllar önce şöyle uyardı: "Mademki sen bilgiyi reddettin, Ben de adıma yaptığın kâhinliği reddedeceğim. Mademki sen Tanrı'nın kanununu unuttun, Ben de senin evlatlarını unutacağım" (Ho 4:6). Benzer şekilde İsa da Yahudi din adamlarına şöyle dedi: "Tanrı'nın krallığı sizden alınacak ve meyvelerini yetiştirecek bir millete verilecek" (Mt 21:43). Ancak İsa yeryüzündeyken Kanunun hükmü altında olduğundan Harun'un soyuna verilen kâhinlik düzenlemesini kabul etti. Bu nedenle cüzamlıları iyileştirdiğinde onlara kâhine gitmelerini ve Kanunun emrettiği gibi sunu sunmalarını söyledi (Mt 8:4; Mr 1:44; Lu 17:14).

31 AĞUTOS–6 EYLÜL

TANRI’NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | ÇIKIŞ 21-22

“Yehova’nın Yaşamla İlgili Görüşünü Benimseyin”

it-1-E 271

Dövmek

Bir İbraninin, itaatsiz olan ya da isyan eden erkek veya kadın kölesini değnekle dövmeye hakkı vardı. Ancak köle dayak sırasında ölürse sahibi cezalandırılmalıydı. Öte yandan kölenin dayaktan sonra bir iki gün yaşaması, sahibinin büyük ihtimalle onu öldürmeyi amaçlamadığına dair bir kanıt oluştururdu. Efendinin kölesini terbiye etmek için onu cezalandırmaya hakkı vardı, çünkü köle “ona aitti.” Herhalde kimse

kendisine ait olan değerli bir malı yok etmek istemezdi, çünkü bu zarar etmek demektir. Ayrıca köle bir iki gün yaşadıkdan sonra ölürse bu mutlaka dayak yüzünden öldüğü anlamına gelmezdi; belki başka bir sebepten hayatını kaybetmiş olabilirdi. Bu yüzden köle bir iki gün yaşamaya devam ederse sahibi cezalandırılmazdı (Çık 21:20, 21).

Ruhi Hazinesi Keşfedin

it-1-E 1143

Boynuz

Çıkış 21:14’teki sözler şu anlamlara gelebilir: Cinayet işleyen kişi bir kâhin bile olsa öldürülmeliydi. Veya kasten adam öldüren kişinin gidip sunağın boynuzlarına sarılması onu ölüm cezasından korumayacaktı (1Kr 2:28-34 ile karşılaştırın).